

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VLOOIENSTEMMER

klucht in vier bedrijven

door

Walter Huybrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.1860

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE VLOOIENTEMMER* op te voeren moet de naam van auteur *WALTER HUYBRECHTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/220/55
ISBN 978-90-385-00560

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Walter Huybrechts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DEKOR

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van Fons Van den Broek. Er is een deur die uitgeeft naar de slaapkamers, een deur naar de keuken en een deur die uitgeeft op de tuin. De woonkamer heeft het uitzicht van een eenvoudig werkmanshuis. Er staat een tafel met stoelen, een kast, een zetel, een staande lamp en op de kast enkele kleine beeldjes en een klein lampje. Naast de deur die uitgeeft op de tuin bevindt er zich een raam.

PERSONAGES (5 dames - 3 heren)

Fons Van den Broek, huisvader, 45 jaar (Vlooiientemmer)

Wis, zijn vrouw, 40 jaar

Gerda, zijn dochter, 21 jaar

Gaston, zijn zoon, 20 jaar

Greet, liefde van Gaston, 20 jaar

Tante Paula, Fons zijn zus, 40 jaar

Nonkel Alex, zijn schoonbroer, 42 jaar

Hortance, hun dochter, 25 jaar

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opengaat is het decor leeg. Na enkele ogenblikken verschijnt Fons vanuit de slaapkamers. Hij gaat zowat aan alle deuren luisteren en hoort niets)

FONS: Zou het nu eindelijk nog eens lukken? *(haalt van achter een loshangende plint een sigarenkist, zet de plint terug op zijn plaats. Gaat met de doos naar de tafel, doet deze open. In de doos zitten allerlei kleine spullen: een kwik-kwakje, een schommeltje, een vergrootglas, en een luciferdoosje)*

Zo mannekes, het is nog eens training vandaag. *(doet luciferdoosje open)* Ta, ta, het "Vlooiencirkus Vloisimo". Goeie middag schatjes. Goed geslapen, goed uitgerust? 1, 2, 3, 4... en 5. Jaja, ze zijn er nog allemaal. Allé Pruts, gij gaat op de schommel. *(geeft schommel een duwtje)* Goed Prutske, volhouden hé. Bolleke en Drolleke op de Kwik-kwak. *(maakt beweging met kwik-kwak)* En nu Pruts, gij op de Kwik-kwak en Drolleke op de schommel. 1, 2, 3. Goed Prutske en goed Drolleke...??? Drolleke...??? Momentje, jullie twee in de doos. *(doet dat)* Drolleke...??? *(loopt op tenen, en zoekt op tafel en stoelen. Tenslotte kruipt hij voorzichtig rond op de grond en onder de tafel. Op dat moment roept Wis vanachter de coulissen)*

WIS: *(Achter)* Fons... Fons...!! Kom eens even helpen met die doos hier!!

FONS: *(schrikt en bij het recht komen stoot hij zijn hoofd tegen de tafel)* Miljaar! Moet die juist nu thuis komen. *(loopt op tenen; roept nog even op Drolleke. Doet alles weer in de sigarenkist en stopt deze terug weg. Plint op plaats)*

WIS: *(achter)* Fons... Fons... kom nu toch eens even.

FONS: Ja Drolleke... eu Wis *(loopt nog even rond)* Allé, mijn beste springer... dat kan toch niet.

WIS: Foooooons!!

FONS: Wiiiiis!! *(kijkt nog even rond in paniek en gaat dan op tenen af)*
(even later gaat de telefoon)
(achter) Telefoon!!!!

WIS: Niet loslaten! Die kan wel even wachten.

FONS: Jaaaar, 't is telefoon.

WIS: Niet loslaten!

- FONS: Jamaar Wis... *(een bonk, en een gil van Wis)*
(Fons trekt wild de deur open. Binnengekomen gaat hij verder op zijn tenen. Op dat moment komt Gaston vanuit de slaapkamer en wil de kamer binnenkomen)
- FONS: *(steeds op tenen tot Gaston)* Blijven waar ge zijt of uw bril opzetten.
- GASTON: Maar Pa, da's misschien voor mij.
- FONS: Ge hoort wat ik zeg. *(neemt de hoorn op en roept)* Wij zijn niet thuis. *(haakt terug in)*
- GASTON: Maar Pa, wij zijn toch wel thuis.
- FONS: Gij misschien wel maar ik niet, en terug naar uw kamer.
- GASTON: Jamaar Pa...
- FONS: Niks te maren. *(wil weer op tenen vertrekken, maar ziet dat Gaston er nog staat)* Wel, hoe zit het??
- GASTON: Pa, waarom loopt gij heel de tijd op uw tenen?
- FONS: Ik heb nieuwe schoenen aan en die wil ik niet vuil maken aan de onderkant. Klaar??
- GASTON: Ja Pa. *(maakt gebaar van gek en gaat af)*
- WIS: *(achter)* Fons, hoe zit dat?
- FONS: Ja, ja, ik kom. *(gaat op tenen naar de deur die plots door Wis wordt opengemaakt. Fons is plots bezig aan de bovenkant van het gordijn of aan een schilderij zodat hij op zijn tenen kan blijven staan)*
- WIS: Wat zijt gij nu aan het doen?
- FONS: Dat hing niet goed.
- WIS: Allé, kom nu nog even helpen. *(gaat af)*
- FONS: Ja, ik kom. *(zoekt nog even Drolleke)* Amai, als seffens ons Wis hier binnekomt zal het wel te laat zijn. Ik moet proberen haar hier buiten te houden, maar als het niet lukt... *(kijkt nog even rond)* Drolleke, als ze straks op uw koppeke trappen is het echt mijn schuld niet. *(af)* *(Bijna dadelijk terug op, achterwaarts, met doos tot een stuk in de kamer; plots schiet er iets in zijn rug. Loopt nog steeds op tenen)*
- FONS: Au.
- WIS: *(die nog niet in de kamer verschenen is)* Wat is er?
- FONS: Ik weet het niet, er schiet inééns iets in mijn rug.
- WIS: Ga dan wat verder naar binnen, dan zal ik er eens naar zien.
- FONS: Dat zou ik wel willen, maar ik kan geen voet meer verzetten. Niet voor- en niet achteruit. Die doos zal voor mij te zwaar zijn denk ik.

Zet ze even neer en maak eens een doek nat aan het kraantje van het stalletje, dan kunt ge die erop leggen, dat zal misschien helpen.
(*zetten de doos neer, Fons doet dit heel voorzichtig*)

WIS: Ja, ik ben al weg.

FONS: Ge moet u niet haasten.

(*staat rechtop zodra Wis weg is en loopt terug op zijn tenen door de kamer*) Drolleke... (*ziet dan Drolleke op de grond*) Ah Drolleke, daar zijt ge! (*neemt vlo op met de hand en bekijkt haar*) Wat ben ik blij dat ik u heb teruggevonden. Gij ook?? Dat zal wel. Nee... Nee, niet springen! (*maakt een gebaar alsof de vlo in zijn gezicht springt. Zoekt met zijn hand het aangezicht af maar ziet op dat moment dat Wis terugkomt en gaat terug gebukt aan de deur staan*)

WIS: Hier, een natte doek. (*trekt het hemd van Fons omhoog en legt de natte doek op zijn blote rug*)

FONS: (*die grimassen trekt vanwege de vlo*) O, Drolleke, niet doen!

WIS: Wablief? Drolleke??

FONS: Drolleke??

WIS: Ja, ja, eerst niet willen helpen en achteraf komen flemen hé.

FONS: Ja, ja, zo gaat dat hé Wiske.

WIS: Ik zal die doos zelf maar binnen zetten en uitpakken zeker? (*neemt doos en zet ze op tafel*)

FONS: Wat zit daar eigenlijk in?

WIS: Een stofzuiger.

FONS: Ge hebt nogal geluk gehad, hé Drolleke!!

WIS: Ikke?

FONS: Gij? Allé, ik bedoel met die nieuwe stofzuiger hé!

WIS: Geluk noemt 'm dat! Ten eerste is 't geen nieuwe en ten tweede heb ik die van m'n eigen spaarcenten gekocht want als 't van u moet komen... (*terwijl ze de doos openmaakt en de stofzuiger uitpakt, probeert Fons Drolleke te pakken te krijgen*)

(*Wis krijgt het in de gaten*) Wat is 't? Is 't aan 't beteren?

FONS: (*komt langzaam recht*) Jaja, wat zo een natte doek kan doen hé!!
(*doet het weg*)

WIS: (*steekt stekker in en begint te stofzuigen.*

Op dat moment gaat de telefoon. Wis blijft stofzuigen en zingt daarbij een melodie. Hoort de telefoon niet)

FONS: *(Naar telefoon. Doet teken naar Wis maar die hoort het niet. Doet alsof hij in de telefoon spreekt en legt dan in. Dat heeft Wis wel gemerkt)*

WIS: *(stopt met stofzuigen)* Was er telefoon??

FONS: Ja.

WIS: Wie was 't?

FONS: Ik weet niet. Ze vroegen of het met Van den Broek was.

WIS: Ja en...

FONS: Ik heb gezegd dat het met de zagerij was en dat er juist iemand met zijn vinger tussen het machien zat.

WIS: Wat bedoelt ge?

FONS: *(Fons die weer kriebels krijgt)* Ja, ja, laat maar zitten, doe maar verder.

WIS: *(zet de stofzuiger weer aan en begint weer te zingen)*

FONS: *(gaat naar haar en roept)* Dat bedoel ik!!! *(Wis doet gewoon verder)*
(Fons maakt wegwerpgebaar naar haar. Krijgt plots weer kriebels op de rug en gaat achter Wis staan. Begint te krabben op zijn rug en komt zo aan de benen; probeert langs z'n broekspijp Drolleke te pakken. Wis draait zich al stofzuigend om en krijgt Fons in de gaten. Ze stopt met zingen maar niet met stofzuigen; gaat met stofzuiger langs de pijp van Fons: deze schrikt)

FONS: AAAAAARG!!!!

WIS: *(stopt de stofzuiger)* Wel, wat zijt gij aan het doen?

FONS: Eu... er waren druppels van de natte doek in m'n broek gedruppeld en dat kriebelde zo. *(kan echter het been niet stilhouden)*

WIS: Ga dat dan even afdrogen en trek een droge broek aan!

FONS: Afdrogen??? Ja, ja. *(gaat af naar slaapkamers)* *(stopt voor de deur, ziet een vlieg en klopt ze neer. Trapt dan met z'n schoen die vlieg dood. Gaston, die op dat moment opkomt heeft dat net gezien)*

GASTON: Amaai Pa, gij zijt ook ne rare hé!! Eerst op uw tenen lopen om uw nieuwe schoenen niet vuil te maken en nu trapt ge er een beest mee dood.

FONS: Een beest? Waar? Wis, stofzuigen: onze Gaston zegt dat er hier een beest zit. *(gaat op tenen verder af)*

WIS: Een beest?

GASTON: Ja, onze Pa heeft het hier juist dood getrapt en dat met z'n nieuwe schoenen.

WIS: *(met stofzuiger naar Gaston)* Nieuwe schoenen?

GASTON: Ah ja! Hij loopt al heel de tijd op zijn tenen om ze maar niet vuil te maken.

WIS: *(stofzuigt even)* Ik vind dat onze Pa zo eigenaardig doet vandaag: op zijn tenen lopen, iets in zijne rug krijgen. *(dan gaat de telefoon)*

GASTON: *(neemt op)*... Ma, ze vragen of de zagerij nog open is en of we thuis zijn. *(Wis naar de telefoon)*

WIS: Hallo? Ja, natuurlijk zijn wij thuis... toen waren wij ook thuis, hoe kon hij anders de hoorn opnemen... Goed, ik zal 't hem zeggen en wat voor nieuws... Ja... Hier??? ... met heel de familie? Ha zo... Wanneer zou dat zijn? Dat moet ik eerst aan Fons vragen. Bel één van de dagen maar eens terug en anders bellen we zelf wel, goed? Ja... Dag tante Paula. *(haakt in)* *(tot Gaston)* Ze belt om te vragen of ze hier een paar dagen mogen komen logeren.

GASTON: Tante Paula?? *(maakt gebaar van air en jeste)* En waarom?

WIS: Ze gaan verbouwingen doen aan hun huis en dat zou als alles meevalt een paar dagen duren.

GASTON: Die met haar streken, waarom gaat ze niet op hotel? Dat kan hier voor haar toch nooit goed genoeg zijn.

WIS: Dat is het ergste niet, maar wat moeten wij heel die tijd met die halve gare dochter gaan doen??

GASTON: Komt die ook mee??

WIS: Natuurlijk en Nonkel Alex ook.

GASTON: Allé, heel het circus is compleet: een tante met streken, een nicht met niks en een nonkel van allebei een beetje en voor de rest maar zagen over vissen. Die logeren toch niet bij ons op de kamers hé?

WIS: *(begint stofzuiger in te pakken)* Daar moet ik eerst nog met onze Pa over praten of denken ze misschien dat ze hier gratis kunnen logeren. *(neemt stofzuiger op en gaat met doos en stofzuiger af)*

GASTON: Dat gaat een spelleke worden. Maar allé, nu de kust vrij is ga ik eerst naar mijn liefke bellen. *(draait nummer, hoort dat het haar moeder is: met zware stem)* Goede middag mevrouw. Ik bel in verband met een enquête: "wat vinden jonge mensen van het lopen op hoge hakken of platte schoenen"... Een dochter?... heel goed, geef ze maar even. *(na een tijdje met gewone stem)* Dag schat. *(op dat ogenblik komt vader binnen, gewoon. Als hij Gaston ziet gaat hij op de tenen lopen en Gaston begint over schoenen)*

Ja, wat denkt u dat het interessantste is, juffrouw: op hoge hakken of op platte schoenen? (*Vader probeert het uit als Gaston het niet ziet. Vader heeft andere broek aan en is van de kriebelingen vanaf; gaat af om de natte doek weg te doen*) Schat, ik ben het hé, Gaston... ja maar, onze Pa... Hoe flauwe plezante... maar Greet - Greet. Verdomme, ingehaakt. (*Fons komt terug op tenen op*)

FONS: En wat vonden ze het interessantst: hoge hakken of platte schoenen?

GASTON: Hoge hakken of platte schoenen?

FONS: Ja, ja, wat vonden ze het interessantst?

GASTON: Hoge hakken.

FONS: Ik vind er niks aan, ik zal ze er efkens onderuit doen zie (*stamp* *links en rechts onder zool en gaat gewoon plat verder*) Dat is veel beter zo.

GASTON: (*kan niet meer volgen*) Ja, ja, maar met hoge hakken zijt ge groter hé...

FONS: Dat is juist, maar met platte schoenen staat ge steviger op de grond hé... Was dat voor een enquête of zo...?

GASTON: Ja, het is een vakantiewerk. Ik zal 't eens rap gaan noteren. (*af slaapkamers*)

FONS: (*Als Gaston weg is haalt Fons een luciferdoosje uit zijn zak, doet plint weg en steekt het doosje in de sigarenkist. Als hij juist alles op zijn plaats heeft komt Wis binnen*)

FONS: Voilà, en braaf zijn hé zoetkes. Als we nog eens tijd hebben gaan we terug repeteren.

WIS: (*Wis komt terug binnen*) Spreekt gij tegenwoordig al tegen uzelf?

FONS: (*springt recht*) Ikke, nee, ik was aan 't zingen Repeté-Repeté Re Re - Tere (*melodie van Reet Peteet*)

WIS: Ja? Dat zal wel! Ik wou iets vragen.

FONS: U vraagt, wij draaien! Welk liedje moet ik nu zingen?

WIS: (*humeurig*) Ge moet niet zingen, ge moet even serieus naar mij luisteren.

FONS: Ik luister.

WIS: Uw "lekkere" zus heeft daarstraks opgebeld.

FONS: Ons Francinneke? Och, da's lang geleden. Hoe was 't ermee?

WIS: Ik zeg "lekkere" zus. Welke zou ik dan bedoelen?

FONS: Ik weet niet, ge weet toch dat we met 13 kinderen waren: ikke en twaalf zusters.

WIS: Tante Paula, slimmeke, de zesde uit 't nestje.

FONS: Och, ons Paula! Wat heeft die van ons nodig? Ze heeft toch alles wat mogelijk is.

WIS: Blijkbaar toch niet, en daarom belde ze. (*Gerda, de dochter komt op van buiten met sportzak*)

FONS: (*die van onderwerp wil veranderen*) Ah, Gerdake, hoe gaat het op school?

GERDA: Maar Pa, ge weet toch dat het vakantie is!

FONS: Ah ja? Wel, hoe is de vakantie?

GERDA: 'k Zou het niet weten. Ik ben niet weg geweest.

FONS: Ik ben blij dat ge terug zijt!

GERDA: Zeg Pa! Dag Ma, alles in orde?

WIS: Met mij wel, maar wat onze Pa tegenwoordig mankeert, dat weet ik niet.

GERDA: (*gaat er naar toe*) En wat scheelt er Pake?

FONS: ...

WIS: Hij praat in zichzelf, krijgt een verschot in zijn rug en dat is dan direkt weer over, hij spreekt van nieuwe schoenen die hij niet heeft, en hij loopt op zijn tenen.

GERDA: Loopt gij op uw tenen? Waarom?

FONS: Omdat ik m'n nieuwe schoenen niet wil vuil maken.

WIS: Ge hebt toch geen nieuwe schoenen?!

GERDA: Wel Pa?

FONS: (*verveeld*) Vraag dat maar aan onze Gaston, die is daar een vakantiewerk over aan 't maken.

GERDA: Over schoenen?

FONS: Ja. Over schoenen met lage hakken, en schoenen met hoge hakken.

GERDA: Da's interessant. Ik zal mijn mening ook eens geven. Waar zit hij?

WIS: Op zijn kamer.

GERDA: Dan ga ik er even naartoe. Tot seffens, en verzorg u, hé Pa. (af)

FONS: Wie zou ik anders kunnen verzorgen?

WIS: Wat zegt ge?

FONS: Niks.

WIS: (*bekijkt hem vragend*) Dus Paula heeft opgebeld omdat ze iets nodig heeft, anders beziet ze ons niet.

FONS: En wat heeft ze dan nodig?

WIS: Ga efkens goed in de stoel zitten en houdt u vast...

FONS: *(doet dat)*

WIS: Ze vraagt of ze hier mag komen logeren.

FONS: *(weet niet wat hij hoort)* Ons Paula, hier komen logeren?! *(zakt in de zetel)*

WIS: Ja, en ze komt niet alleen! Ook het loze vissertje Alex en het halve gaartje... Hortanceke komen mee.

FONS: Heel den tros, en waarom moeten die hier komen logeren?

WIS: Ze gaan verbouwingen doen aan hun huis en als alles goed meevalt zou het maar een paar dagen duren.

FONS: *(zakt uit de zetel op de grond)* Maar een paar dagen. Als het allemaal goed meevalt. Waar haalt ze het lef vandaan? Waarom wij en waarom niet bij één van haar zussen?

WIS: Daar heeft ze niks van verteld. Ik heb gezegd dat we wel zouden terug bellen.

FONS: Een paar dagen samen met dat mens + het loze vissertje + die trutsel, daar moet ik nog eens over nadenken.

WIS: Doe dat, dan ga ik voor het avondeten zorgen.

FONS: *(blijft versuft achter)* Die familie hier in huis. Maar dat kan niet, dat mag ik nooit toelaten. *(staat op en gaat naar loshangende plint, haalt doos te voorschijn, neemt luciferdoosje en spreekt ertegen terwijl hij op de grond zit)* Wat denkt gij ervan hé Prutske, dat gaat niet hé, dan kunnen we zeker niet meer repeteren. *(Gaston op, ziet Pa)* *(heel de dialoog Wis en Gaston is Pa druk bezig)*

WIS: Wat zullen we...

GASTON: *(doet teken van zwijgen)*

WIS: *(stil)* ... eten vanavond?

(Gaston doet teken dat vader daar in de hoek zit. Gaston en Wis op tenen naar de tafel en loeren naar vader. Op dat moment komt Gerda binnen. Ziet de twee op hun tenen lopen en kan de situatie niet begrijpen. Gaat op haar tenen tot bij de tafel en tikt Gaston aan, deze schrikt. Dan sluipen ze met drieën tot bij Fons)

FONS: *(die heel de tijd niets heeft gemerkt. Doet op dat ogenblik de vlooiën terug weg, de plint blijft liggen)*

GASTON: *(als ze vlak bij Fons zijn)* Psssst.

FONS: AAAAAARG!!! *(springt omhoog en zakt terug door knieën; Wis, Gaston en Gerda zakken eveneens door de knieën)*

GASTON: Psssst.

FONS: AAAAAARG!!! *(springt recht en blijft stokstijf staan, de armen open)*

WIS: Fons?...

FONS: *(geen reactie, ze gaan nu met drie rond hem staan, wuiven met de handen voor zijn ogen, trekken aan zijn oren, kriebelen hem, er komt geen reactie)*

GERDA: Wat is dat? Hij beweegt niet meer.

GASTON: Hij zal toch niet verschoten zijn, zeker?

WIS: Hij is misschien in schoktoestand.

GERDA: Kom, we zetten hem daar in de zetel. *(Gerda en Gaston nemen Fons onder de armen en dragen hem zo naar de zetel; leggen hem erin (gewone zetel, geen sofa), Fons blijft echter stokstijf, plooit de knieën niet)*

GERDA: Druk eens op zijn buik, zodat hij kan zitten.

WIS: *(doet het; op dat ogenblik komen de armen bijeen en zit Wis met haar hoofd tussen de handen van Fons; deze lossen niet zolang Wis blijft drukken)*

Ai, wat moet ik nu doen?

GASTON: Laat zijn buik los, dan lossen misschien zijn handen. *(Wis doet dat, de handen komen los en de buik komt weer omhoog)*

GERDA: Zal ik een dokter bellen?

WIS: Zo erg zal het wel niet zijn zeker. Gaston, neem die arm, dan neem ik deze, en nu naar binnen drukken. *(Fons zijn buik zakt, maar als ze loslaten krijgen ze beiden een slag in de maag en vallen achterover. De buik springt weer omhoog. Gaston en Wis liggen op de grond)*

GERDA: Allé Pake, wat doet ge nu toch allemaal? Zijt ge niet goed? Wat is er? Kunt ge me horen, Pa? Hoort ge mij, Pa? *(doet nog enkele pogingen en drukt uiteindelijk op zijn neus. Fons ontspant volledig. Gaston en Wis hebben dit niet gezien)* Voilà, 't is terug in orde. *(zet Fons goed in de zetel)*

FONS: Wat is er terug in orde?

GERDA: Gij Pake, wat waart gij daar eigenlijk aan het doen?

FONS: Waar?

WIS: Daar op de grond?

GASTON: *(is tot daar gegaan en merkt de losliggende plint. Wenkt moeder)*
Psssst!

FONS: AAAAAAARG!! (*verstijft terug om de aandacht af te leiden*)

WIS: Zie nu eens wat ge gedaan hebt!

GERDA: Momentje. (*drukt op neus en Pa is weer in orde*)

GASTON: (*Wenkt opnieuw, wil weer Pssst doen, Gerda doet teken het niet te doen*)

GASTON: Hm. Zie eens, hier hangt de plint los.

FONS: Waar? Dat kan niet!

GASTON: Hier, zie zelf!

FONS: Oh, dat... ik weet het.

WIS: Hoe, gij weet dat?

FONS: Ik heb dat gisteren al gezien. Ik was juist aan 't zien hoe ik dat kan repareren.

GERDA: Moest gij daar zo van verschieten. Maar vader toch.

GASTON: Ik zal het eens rap repareren, een paar nagels in kloppen en klaar is Kees.

FONS: (*in paniek*) Laat dat maar, ik zal het straks zelf wel opknappen.

WIS: Ja, dat ken ik! Straks!

FONS: Tut-tut-tut, dat is mannenwerk.

GASTON: ...

FONS: Zeg, Wis, weten de kinderen het al van tante Paula?

GERDA: Tante Paula, wat is er met haar?

GASTON: Die wil hier komen logeren met heel de familie.

GERDA: Logeren? Zijn die zot?

FONS: Ja, ik weet ook niet waar ze het uithaalt, maar ik vind eigenlijk - alles wel op een rij gezet - dat ik, als er geen andere oplossing is, haar maar moet helpen.

WIS: Maar Fons, hoe kan dat nu? Dat is hier toch véél te klein!

GERDA: Dàt is zeker, en ik neem niemand op mijn kamer bij! Zeker die onnozele Hortance niet!

GASTON: En ik 't loze vissertje niet.

FONS: Niemand moet een logee op zijn kamer nemen. 't Is mooi weer en 't is niks koud, ze kunnen gerust in 't stalleke slapen, dat is pas helemaal opgekuist.

GASTON: En als het koud is zetten we er wel een os en een ezel bij, dan is 't spel compleet.

FONS: Ja, en de ezel die hebben we al, hé Gaston?

GASTON: Zeg Pa...

WIS: Maar hoe moet dat met het eten? Ze kunnen daar toch niet eten, en ik kan moeilijk met mijn soep en patatten tot vanachter in de hof gaan hé?

FONS: Om te eten kunnen ze hier komen en als 't moet eten we in shiften.

GERDA: Ja, met de vroege en de late, zeker?

FONS: Geen kommentaar. Op zo'n moment moet den ene mens den andere maar wat helpen.

WIS: Allemaal goed en wel, maar gaan wij dat uit "menslievendheid" doen of wat?

GERDA: In een hotel moeten ze toch ook betalen!

GASTON: Een stalleke met een hof zal misschien goedkoper zijn.

FONS: Naar jullie kamer, zodat ik daar met ons moeder eens over kan praten.

WIS: Ja, vooruit kinderen, dat is niks voor jullie. Ga de bedden maar opmaken want daar heb ik nog geen tijd voor gehad. En geen ruzie maken hé.

GASTON en GERDA: Nee Ma. *(af)*

WIS: *(neemt pen en papier en gaat aan tafel zitten)* Hoe kunnen we dat het best oplossen, 3 keer eten per dag, 1 keer warm en twee keer brood.

FONS: *(komt bij aan tafel zitten)* En hoe zit dat met Nonkel Alex, is die ook met verlof of moet die gaan werken?

WIS: Die is ook met verlof.

FONS: Dat is dan 3 x 3 x een paar dagen.

FONS: Schrijf dat maar op: 3 keer eten voor 3 man - allé 1 man, een postkaart en een postzegel - maal een paar dagen of we moesten er een sluitingsdag bij pakken.

WIS: Ze kunnen wel eens op restaurant gaan eten.

FONS: Dat moeten zij weten, maar op 3 x 3 x een paar dagen, daar berekenen we in elk geval de prijs van 't logement op. 't Stalleke mogen ze voor niks hebben.

WIS: Maar hoe moet dat met het slapen? Ze kunnen toch niet op de grond slapen?

FONS: We hebben veldbedden, luchtmatrassen en slaapzakken. Als ze goedkoop willen logeren, moeten ze dat er maar bij pakken. Mijn voorstel is 1100 fr per persoon per dag, en gij? Wat denkt gij?

WIS: Is dat niet wat veel, voor eigen familie bedoel ik.

FONS: Familie of niet, dat is de prijs! Of allé, doe er 100 fr per persoon af. 1000 fr rond.

WIS: O.K., dan zal ik maar bellen zeker, of doet gij dat?

FONS: Nee, doet gij dat maar, dan zal ik gaan zien of alles in orde is in dat stalleke. *(wil weg)*

WIS: Fons, als ze het nu te veel vinden, wat moet ik dan zeggen?

FONS: Dan zegt ge maar dat 't loze Vissertje zijn visgerief meebrengt! In Jeeseke's tijd leefden ze ook van de visvangst. *(af)*

WIS: *(gaat naar de telefoon en draait nummer)* Hallo Nonkel Alex, Tante Wis hier, hoe is 't ermee? Alles goed? ... Ja, hier is ook alles O.K. Ik bel efkens in verband met dat logeren... wablief??? ... Ja, maar... Ja maar... ge moogt wel komen, gij denkt ook altijd dat... ne vis??? hoe ne vis... Alex... Nonkel Alex... Daar gaat het niet over. Wanneer dachten jullie van te komen? ... Ja... dat is voor ons geen probleem... Zeg, Nonkel Alex, wat de prijs betreft... nee, nee, maar Fons en ik waren overeengekomen van 1000 fr per dag per persoon... Ja, maar onze Fons is onherroepelijk... Ik kan er ook niet aan doen, en hij heeft gezegd dat, als ge het te duur moest vinden, dat ge dan uw visgerief maar moet meebrengen. Vroeger leefden ze ook van de visvangst... Ja, dat moet ge zelf weten... Ja, doe dat.

... Dag Tante Paula... Dus ge komt... O.K. tot binnen een paar dagen dan! O! Tante, voor ik het vergeet, in verband met jullie bestek, wij hebben zoveel niet in huis, kunnen jullie jullie eigen bestek meebrengen, we kunnen toch moeilijk heel den tijd met ons beste bestek eten hé!... Goed, ge ziet maar... Dag Tante Paula. *(Tijdens de laatste zinnen is Fons terug binnengekomen)*

WIS: Ze komen volgende week zondagavond, want 's maandags beginnen ze. Ze vonden het wel wat duur, maar hij zal inderdaad zijn visgerief meebrengen.

FONS: 't Stalleke is in alle geval in orde, ze kunnen er zo in als ze tenminste niet bang zijn van een paar spinnen.

WIS: Die zal ik er van de week nog wel uit jagen. Maar nu ga ik eerst voor 't eten zorgen. *(af keuken)*

FONS: En ik ga nog efkens naar mijn vlooiikes kijken. *(zit nog maar juist op zijn plaats als de deur van de slaapkamers opengaat. Gaston steekt zijn hoofd binnen, gaat naar de telefoon, merkt dan vader en gaat er op zijn tenen naartoe)*